

Značilen izgovor „Jutra“

Mi smo konstatirali, da je g. Klement Belovský iz graščine Zapuže na Mirni, kandidat na listi g. dr. Žerjava, odpadel od katoliške vere. Kaj »Jutra« o tem dejanju misli, je vseeno, volivci si mislijo svoje. Toda »Jutra« hoče stvar speljati na drugi tir. Pravi, da je za dolenjske volivce »bavbav«, ker je pravoslaven. Nismo rekli, da je pravoslaven in resnično še danes ne vemo, če je res pristopil k pravoslavju. Niti ene besede nismo zapisali o pravoslavju. Vse, kar torej »Jutra« piše o pravoslavju, je »bavbav« za »Jutrove« bralce, izmišljen na celi črti. Želimo, da bi bil g. Belovsky prav dober pravoslavac, moramo pa ponovno ugotoviti, da je odpadel od naše vere. Dolenjski volivci in vsi volivci Žerjavove liste bodo torej dobro vedeli, da volijo kandidata, ki se je odpovedal katoliški veri. Samo to naj bo ugotovljeno. Drugega nismo rekli in ne rečemo nič, saj, kdor ga hoče, ga lahko voli.

Socialističen volivni proglas.

Socialisti okrog SSJ so izdali obširen, toda vsebinsko prazen volivni proglas, katerega so priložili »Delavski politiki«. V proglasu napadajo socialisti predvsem vladno, SLS očitajo njene zveze z radikali, Radiču napovedujejo propast radi njegove demagoške agitacije, kar pa je najbolj čudno, je to, da zelo ostro prijemljejo SDS, na katere naslov mečejo najhujše očitke reakcionarnosti in nasilnosti. (Znamenje, da se je SDS končno javno osovražila pri vseh strankah.) V posebnem odstavku pojasnjujejo socialisti, zakaj da ni prišlo do skupnega nastopa s komunisti. Na drugi strani priobčuje volivni proglas neko karikaturo, je svoj čas izšla v »Arbeiter-Zeitung«.

Jezica gosp. Prepeluha.

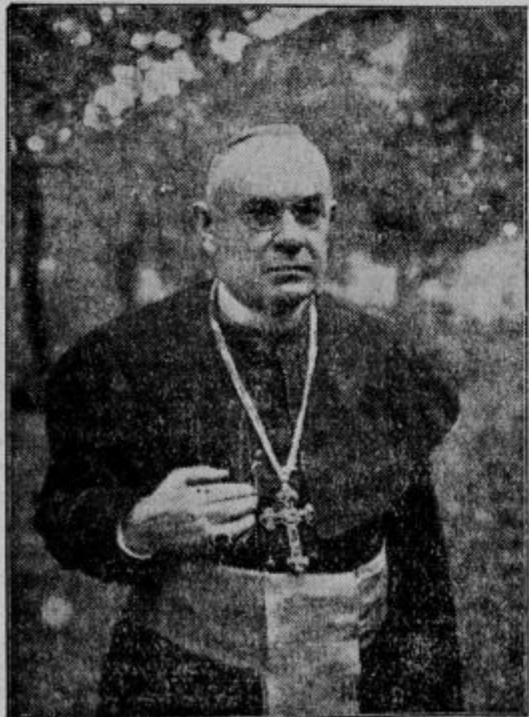
So pač stvari, ki včasih človeku ne hodijo prav. Taka zadeva je za gospoda Prepeluha ta, da je pripadal že tolikim strankam. Dr. Korošec je to stvar povedal volivcem ptujskega okraja, ki morajo vendar vedeti, s kakšnimi kandidati imajo opravka. Gospod Prepeluh je zato hud, zelo hud. Se bolj bi bil hud, če bi vedel, kako malo dr. Korošca Prepeluhova jezica in njegovo zmerjanje doseže. Gospod Prepeluh pravi, da bo naredil temeljit konec. Naj bo gospod Prepeluh prepričan, da smo mi radovedni, zelo radovedni, kaj bo naredil in kako bo naredil. Imamo namreč skromno mnenje, da ne bo prav nič naredil.

Mussolini v Postojni in Vipavi.

e Trst, 25. avg. (Izv.) Danes ob pol 9 je ministrski predsednik zapustil svoj jahto »Giulano« in se ukrcal na motorni čoln. Odpeljal se je ogledat novo motorno ladjo »Saturia«, ki je zasidrana v pristanišču. »Saturia« je last paroplovne družbe »Cosulich Line«. Določena je za pomorsko vožnjo Trst—Južna Amerika. Bila je pravkar dovršena. Prvo vožnjo bo nastopila 21. septembra. Mussolinija spremljajo tržaški prefekt, njegov osebni tačnik in več višjih častnikov. Mussolini je izrazil svoje občudovanje nad moderno ladjno opravo. Po vrnitvi v pristanišče se je Mussolinij izkrcal in se z avtomobilom odpeljal v neznano smer. V mestu se domneva, da se je odpeljal v Postojno in Vipavo. Mussolini se je zvečer vrnil.

Dr. Frančišek B. Sedej - zlatomašnik.

(26. avgusta 1927.)

Zadnjič sem ga videl leta 1918 v Kobaridu in poslušal njegovo nadpastirsko besedo. Prestal je bridkost in težo begunstva in se vrnil v svojo nadškofijo, ki je krvavela iz tisočih ran in čakala očetovske besede in tolažbe. V grozi in zmedbi časa so onemogla in trdo pre-

Poincare za solidarnost med narodi.

v Pariz, 25. avg. (Izv.) V veliki sejni dvorani francoskega senata se je danes sestala medparlamentarna komisija. Po 500 delegatih je zastopanih 39 narodov iz vseh petih delov sveta. Šved baron Adelsvaerd je prvi pozdravil zborovalce in izročil predsedništvo 24. konference predsedniku francoskega senata Pavlu Dume, ki je zbor pozdravil v imenu francoskega parlamenta. Nato je govoril Poincare, ki je omenjal zadnje zborovanje unije v Parizu koncem prejšnjega stoletja v času velike svetovne razstave, ki je vse narode in dežele sveta združilo v mirovnem tekmovanju, da se napredek človeštva zavaruje. Ogromni napredek tehnike, razvoj prometa, ki je skrajšal vse daljave, in medsebojni razplet gospodarstva vseh držav, so baš takrat rodili veliko misel mednarodne solidarnosti. Sanje o enotnosti in skupnosti vsega sveta so baš na koncu stoletja prvokrat dobile konkretno podobo. Pozneje pa je moralo človeštvo prestati dolgo in grozovito preizkušnjo. Vojna je požrla neizmerno bogastva. Kolikor pa je vojna tudi bila krvava, je pa vendar na drugi strani doprinesla k temu, da je ojačila veliko delo približanja narodov. Složno življenje narodov je prvi pogoj za civilizacijo, vsak državljani naj bo v bodoče svetovni državljani. Noben narod ne more na svetu živeti sam zase. Četudi je velika uvidevnost in potreba za mir, vendar še ni popolnoma odstranjena nevarnost, ki preti vsled nepredvidenih razprtij in interesnih nasprotstev. Od l. 1921. si je Unija prizadevala, da spravi s sveta vse začetke novih konfliktov. Poincare zagotavlja, da bo Unija pri francoskem javnem mnenju in francoski

vladi našla čim večjo podporo. Nato je nemški predsednik državnega zbora Loebe izrazil svoje veselje, da se konferenca vrši baš v Parizu ter je izrazil zadovoljnost radi Poincarejevega govora. V parlamentarni Uniji vidi posebno nalogo, da izvede v dejstvo misel mednarodnega razsodišča.

v Pariz, 25. avg. (Izv.) Izvajanjem predsednika nemškega državnega zbora Loebeja na seji interparlamentarne unije, je popoldne odgovarjal francoski senator De Jouvenel. Na Loebejev poziv, naj se pod preteklostjo napravi črta, je odgovoril, da Francija lahko pozabi preteklost, ne pa nauka, ki ga ji je preteklost dala. Ako se Loebe pritožuje radi zastoja mirovne politike, je to razumeti radi tega, ker sta se ustvarili dve Evropi, in sicer zapadna Evropa, v kateri je priznan teritorialni status quo, in vzhodna Evropa, kjer tega ni. Edino učinkujoče sredstvo proti vojni je, da se bodočemu sovražniku postavijo nasproti tako močna sredstva, da bo moral že od početka dvomiti na svoj uspeh. Loebe je zahteval izpraznitev Porenja 1. januarja 1928. Za Francijo pomeni vojaška zasedba Rena edino učinkujočo garancijo za stabilizacijo vzhodne Evrope, ako po izpraznitvi v dveh ali treh letih Nemčija ustavi plačila, ali ako napove vojno zaveznikom Francije. Kdor je tako dolgo nasprotnik, stori dobro, ako pri sklepanju prijateljstva postopa previdno. Sicer se preveč lahko izpostavi nevarnosti novega preloma. Francija hoče mir, nima pa namena, ločiti svojo stvar od stvari zaveznikov narodov.

Posledice bostonske tragedije.

V PARIZU SE DEMONSTRACIJE NADALJUJEJO. — INOZEMCI-DEMONSTRANTI IZGNANI. — 10 MILIJONOV FRANKOV ŠKODE. — TUDI V DRUGIH MESTIH SE DEMONSTRACIJE NADALJUJEJO.

v Pariz, 25. avg. (Izv.) Nemiri so se snoči na bulvaru Sevastopol nadaljevali. Na vogalu se je zbralo okoli 2000 demonstrantov, tako da je bil cestni promet prekinjen. V avtomobilih je prihitelo več sto policistov, ki so poskušali izprazniti ceste. Prišlo je do krvavih spopadov, med katerimi se je tudi streljalo. Policija na konjih je nato demonstrante razpršila in jih potisnila v stranske ulice. Policijski prefekt je vso noč osebno vodil službo policije. O polnoči je nastal mir. Več demonstrantov je bilo aretiranih in radi prepovedane nošnje orožja kaznovanih z zaporom od 1 do 10 mesecev. Med njimi je več inozemcev, katere bodo takoj po prestani kazni pogladi preko meje. Tudi po deželi so bile krvave demonstracije. V Nancyju je prišlo do pretepov, med katerimi je bilo na glavnem trgu več trgovskih izložb razbitih, več policistov in demonstrantov pa ranjenih. V Lyonu je bilo prosteno zborovanje, po katerem je tudi prišlo do tepeža.

v Pariz, 25. avg. (Izv.) Po poročilih pa-

riške policije znaša stvarna škoda, povzročena vsled demonstracij, več kot 10 milijonov frankov. V Montpellieru je policija hotela delavstvo razgnati. Prišlo je do izgrediv, med katerimi je bilo mnogo trgovin demoliranih.

v Hamburg, 25. avg. (Izv.) Ponoči so se demonstracije nadaljevale. V nekem predmestju, kjer so komunisti napravili barikade, so demonstranti potegnili iz voza cestne železnice policijskega stražmojstra Godbersena in ga dobesedno pohodili, nato pa z nožem zabodli. Morilec je ušel. Policiji se je šele proti jutru posrečilo napraviti mir.

v Haag, 25. avg. (Izv.) Tudi snoči so se ponovili nemiri, posebno v Amsterdamu, Haagu in Rotterdamu. Policija je večkrat morala rabiti orožje. Posebno v Rotterdamu so bile demonstracije resne. Ranjenih je bilo več oseb.

v Varšava, 25. avg. (Izv.) Tu so se ponovile demonstracije, pri katerih je prišlo do spopadov s policijo. Neki detektiv je streljal in težko ranil voditelja demonstrantov.

Dr. Wilfan o manjšinskem kongresu.

v Zeneva, 25. avg. (Izv.) Po zaključku III. kongresa narodnih manjšin, ki je končal z odhodom Slovanov, so danes opoldne voditelji kongresa, posebno predsednik dr. Wilfan, napram novinarjem ugotovili, da kongres z ozirom na soglasnost drugih skupin ostane. Posebna komisija pa bo do prihodnjega zasedanja sestavila statute o sprejemnih pogojih

za nove manjšinske skupine. Cilj manjšinskega kongresa sme biti samo ta, da štiti resnično obstoječe nacionalne, verske in jezikovne skupine glede njihovih kulturnih pravic. Tudi ne zahteva na kongresu v zadevi suverenitete države sprejeta resolucija ničesar, kar se ne bi strinjalo s sedanjim bistvom v Društvu narodov združenih držav. Resolucija izrecno go-

vori o tem, da je rešitev manjšinskega vprašanja v posameznih državah mogoča le po mednarodnem pravu. V drugi resoluciji se pozivlje Društvo narodov, da smatra za svojo dolžnost, da v svrhu vzdrževanja evropskega miru nastopa v korist manjšin in da sploh ustvari ožje stike med seboj in med manjšinami.

Hindenburg gre v London?

Berlin, 25. avgusta. Zunanjemu ministru blizu stoječa »Tägliche Rundschau« ponatiskuje vest »Evening Standard«, da se v londonskih političnih krogih govori o možnosti obiska predsednika Hindenburga v Londonu. List poudarja v komentarju, da se je Hindenburg kot predsednik republike tako izkazal, da je zaslužil priznanje i svojih nekdanjih sovražnikov.

O Porenju se ne morejo zediniti.

Berlin, 25. avgusta. Dejstvo, da dosedanja pogajanja med Londonom in Parizom o znižanju okupacijskih čet v Porenju še vedno niso dovedla do nikakega končnega uspeha, se to razlaga na ta način, da hoče Poincare od Berlina izsiliti Locarno tudi glede vzhodnih meja. V tem oziru je značilno, da je bivši kancler Wirth ravno v tem času ostro odklonil tako pogodbo in da so porenjske organizacije priredile velike manifestacije za Nemčijo in osvoboditev Porenja.

v London, 25. avg. (Izv.) »Times« poročajo k angleško-francoskim pogajanjem glede zmanjšanja antantnih posadk v Porenju, da pogajanja ne potekajo ugodno, ker so vprašanja, ki imajo priti do razprave, preveč zamotana. Vprašanje zmanjšanja posadk bi se moglo v duhu prijateljstva uspešno reševati, ako ne bi Pariz tega vprašanja kompliciral s tem, da zahteva med zavezniki procentualno razdelitev takega zmanjšanja.

Grčija odklonila našo pogodbo.

v Atene, 25. avg. (Izv.) Parlamentarna komisija je po daljšem posvetovanju soglasno odklonila grško-jugoslovansko konvencijo, kakor jo je predložil Pangalos. Grško-jugoslovanske dogovore bodo morda danes popoldne v komisiji znova obravnavali.

CHAMBERLAIN ODPOTUJE V ZENEVO.

v London, 25. avgusta. (Izv.) Chamberlain bo šel v torek iz Londona preko Pariza v Zenevo na zborovanje Zveze narodov. V torek zvečer bo dospel v Pariz. V sredo jutraj se mu bo v mestni hiši izročila knjiga, ki vsebuje pregled francoske slave v preteklosti in sedanjosti.

SALJAPIN V NEMILOSTI.

v Moskva, 25. avg. (Izv.) Sovjetska vlada je izdala sklep, po katerem se Saljapinu odreka naslov nacionalnega umetnika ruskih republik, ker je odklonil ultimativno zahtevo, da se vrne v Moskvo in prekliče svoje protisovjetske izjave.

PREDSEDNIK LIBERIJE V RIMU.

v Rim, 25. avg. (Izv.) V Rim je dospel iz Turina predsednik zamorske republike Liberije. Popoldne je obiskal zastopnika ministrskega predsednika v palači Chiggi. Eksotični gost bo jutri obiskal sv. Očeta, potem pa odpotoval iz Rima.

v London, 25. avg. (Izv.) Na južni Formozi je bil potres, pri katerem je bilo ubitih 10 oseb, 100 pa ranjenih. Porušenih je 200 hiš.

izkušena srca so zadržela in oči so se solzile, ko so videle spet med seboj svojega nadpastirja in njegova beseda jih je tolažila, jih je bodrila iz Pisma in jih krepčala v Njem, ki je Pot, Resnica in Življenje...

Iz vasi v vas je šla Njegova pot in z Njim je šel mir in blagoslov — obnove duš...

Danes žrtvuje Najvišjemu zlatomašniški kelih in ob njegovi daritvi je v duhu vsa goriška nadškofija in smo tudi mi, ki nas je zaneslo z rodne zemlje v vse strani in z nami ves verni rod slovenski.

★

Tam pod lepim Poreznom ob tihih cerkvici se razprostira slikovita vas Cerkno sredi plodnih polj in travnikov, splozih lazov in rebri, kjer živi in se trudj zdrav in krepk rod, ohranivši z rodno besedo tudi neomajno vero očetov.

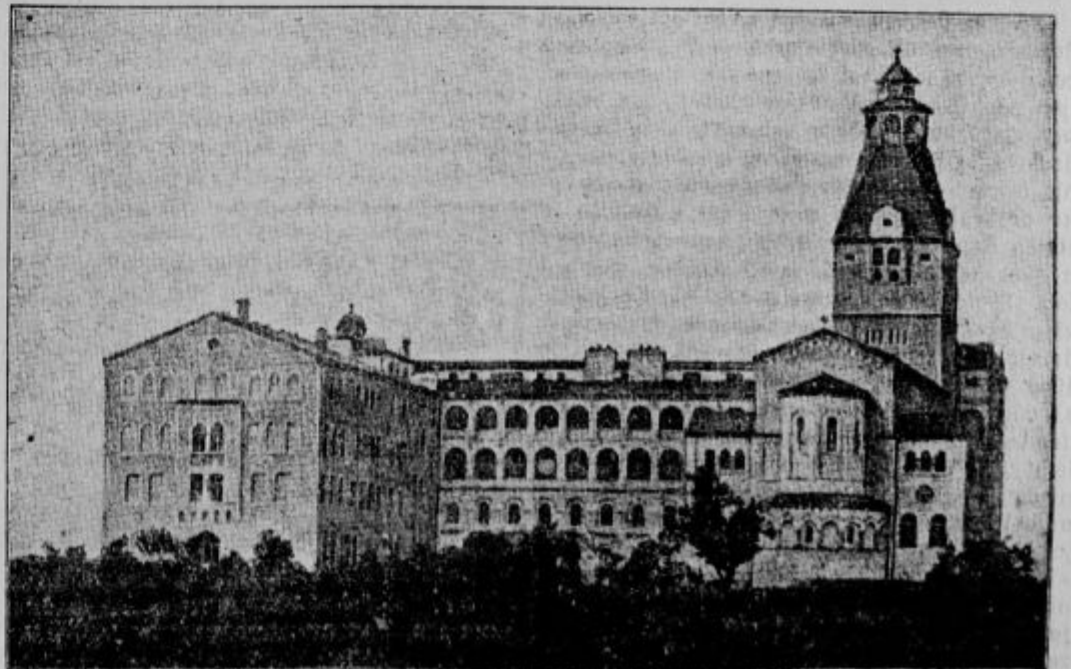
Ob cesti proti sredi vasi v bližini farne cerkve Sv. Ane se dviga lep kmečki dom — Anžigovčeva hiša, ki stoji že od leta 1665. Iz te častitljive hiše je izšel goriški nadškofiji vladika dr. Frančišek Sedej, ki se je rodil 10. oktobra 1854.

Otroška leta so mu bila polna nezdod, ko pa je dorastel in hodil že doma v šolo, je menil stric Jakob očetu: »Daj poba v šolo, bo se lahko škof.« In oče Lovro se je odločil in peljal sina po stezah ob Idriji čez Ščuro in Čepovan v Gorico in ga vpisal v normalno, hrano pa je dobival na Kostanjevici pri frančiškanih. Tako je začel mladi Cerkljan pot učenosti kot sto in sto drugih in odlično vzpeval iz leta v leto, goječ v srečo vročo željo, da bi mu bilo dano končno stopiti k oltariu Gospodovemu...

Dovršivši sedmi gimnazijski razred, je vstopil v bogoslovje in 1873 absolviral z odličnim uspehom osmo šolo in maturo ter obenem še prvi bogoslovni letnik. Vzgladna pridnost, občudovanja vredna energija, ki je tudi v onih starih dobrih časih bila redek cvet! — Mladi gimnazijec pa ni tudi o počitnicah miroval: izrabil jih je leto za leto, izpopolnjujoč se v glasbi in nabiranju narodne pesmi. Baudouin de Cortenay ga v svoji razpravi o cerkljanskem narečju čisto omenja in v Štrekljevi zbirki je poleg

Kokošarjevega imena najčestše Sedejevo, ko gre za prispevke iz tolminsko-cerkljanskih hribov. Da se je tudi sicer zanimal za kulturni razvoj svojega naroda, pač lepo priča tudi to, da je 15. septembra 1872 pohitel na Vrbo k odkritju Prešernove spominske plošče.

Leta 1877 je končal bogoslovne študije v Gorici in 26. avgusta je bil komaj 23 let star posvečen v mašnika in pel prvo sv. mašo v farni cerkvi sv. Ane v Cerknem, kjer je potem ostal eno leto za kaplana in kaplanoval je še na Ševreljah, nakar ga je poslal nadškof Goll-

Pogled na knezonadškofijsko deško semenišče v Gorici.

